

GERECHTSHOF TE LEEUWARDEN

VIJFDE ENKELVOUDIGE

BELASTINGKAMER

Nr. 556/85

UITSPRAAK

23 mei 1986

Uitspraak gedaan op het beroep van X B.V. te Z tegen de uitspraak van de Inspecteur der invoerrechten en accijnzen te Y, gedaan op het bezwaarschrift betreffende de naheffingsaanslag omzetbelasting over het tijdvak 1 januari 1980 tot en met 31 december 1981, alsmede tegen het in die uitspraak vervatte kwijtscheldingsbesluit.

I. Ontstaan en loop van het geding

De Inspecteur heeft op grond van de Wet op de omzetbelasting 1968 (:de Wet) de onderhavige naheffingsaanslag opgelegd tot een bedrag van f. 40.715,- aan enkelvoudige belasting met een verhoging van honderd percent, van welke verhoging vijfenzeventig percent ambtshalve is kwijtgescholden. Na tijdig ingediend bezwaar heeft de Inspecteur bij uitspraak van 21 maart 1985 de aanslag gehandhaafd.

Bij het in die uitspraak vervatte kwijtscheldingsbesluit heeft de Inspecteur besloten de verhoging niet verder kwijt te schelden dan tot op vijfentwintig percent. Belanghebbende is tegen deze uitspraak en tegen het kwijtscheldingsbesluit in beroep gekomen bij een beroepschrift, dat op 20 mei 1985 bij het Hof is ingekomen en dat is aangevuld bij brief van 19 juni 1985. De Inspecteur heeft een verzoogschrift ingezonden. De zaak is behandeld ter zitting van 30 januari 1986 gehouden te Leeuwarden, waar zowel de directeur van belanghebbende als de door de Inspecteur gemachtigde ambtenaar (hierna ook: de Inspecteur) zijn gehoord. Door belanghebbende is ter zitting zonder bezwaar van de zijde van de Inspecteur een uittreksel uit het Handelsregister overgelegd, welk stuk als hier ingevoegd wordt beschouwd. Na aanzegging daartoe aan partijen heeft het Hof mondeling uitspraak gedaan op 13 februari 1986. Het afschrift van het proces-verbaal daarvan is op 19 februari 1986 aan beide partijen verzonden. De

Inspecteur heeft bij brief ingekomen op 10 maart 1986 aan het Hof verzocht de mondelinge uitspraak te vervangen door een schriftelijke.

II. De feiten

Blijkens de gedingstukken en, deels in afwijking daarvan, op grond van het verhandelde ter zitting staat als onbetwist, dan wel onvoldoende betwist, tussen partijen vast:

1. Belanghebbende exploiteerde in het onderhavige tijdvak een transportbedrijf en verhuurde onroerend goed en was als zodanig ondernemer in de zin van de Wet.
2. Bij een namens de Inspecteur ingesteld boekenonderzoek is gebleken dat over het onderhavige tijdvak te weinig belasting op aangifte is voldaan, dan wel te veel belasting is teruggevraagd, gespecificeerd:

<u>jaar 1980:</u>	te voldoen volgens geldadministratie	f. 16.083,--
	op aangiften teruggevraagd	<u>14.572,--</u>
	correctie (a)	f. 30.655,--
	correctie privé gebruik auto (b)	1.296,--
<u>jaar 1981:</u>	terug te vragen volgens	
	geldadministratie	f. 75.692,--
	op aangiften terug-	
	gevraagd	<u>84.456,--</u>
	correctie (c)	<u>8.764,--</u>
	nageheven enkelvoudige belasting	f. 40.715,--

3. Blijkens de eensluidende verklaring van partijen ter zitting welke voor wat betreft belanghebbende deels afwijkt van het gestelde in het beroepschrift, vinden de correcties (a) en (c) uitsluitend hun oorzaak in zogenaamde verschuivingen, zijnde belastingbedragen die wel uit de boekhouding kunnen worden berekend doch die niet of niet tijdig op aangifte zijn voldaan.

4. Op grond van een eerder boekenonderzoek van de Inspecteur bij belanghebbende - toen nog in de vorm van een vennootschap onder firma werkzaam - is ter zake van privé-gebruik van een auto een correctie aangebracht.

III. Het geschil en de standpunten van partijen

1. Namens belanghebbende is ter zitting gesteld dat, hoewel het beroepschrift op dit punt niet geheel duidelijk is, het beroep is ingesteld zowel tegen de verhoging als tegen het kwijtscheldingsbesluit. De Inspecteur heeft ter zitting verklaard het beroepschrift zo ook te hebben begrepen. Derhalve begrijpt het Hof het beroepschrift zo dat belanghebbende primair de juistheid van de verhoging betwist, en subsidiair stelt dat de verhoging door de Inspecteur had moeten worden kwijtgescholden. De Inspecteur houdt de juistheid van de verhoging en het kwijtscheldingsbesluit staande.
2. Partijen doen hun standpunten steunen op de gronden welke in de van haar afkomstige stukken zijn aangevoerd.
3. Ter zitting heeft belanghebbende hieraan toegevoegd dat de naheffing door de Inspecteur is berekend uit haar administratie, zodat van belastingontduiking geen sprake was, wel van administratieve onvolkomenheden. De Inspecteur heeft ter zitting nog gesteld dat alle correcties uit de administratie van belanghebbende zijn berekend en dat belanghebbende geen omzet heeft verzwegen.

IV. Ambtshalve overwegingen

Blijkens het uittreksel uit het Handelsregister en de verklaring van belanghebbende ter zitting is de juiste naam van belanghebbende X B.V. terwijl de onderhavige naheffingsaanslag als naam vermeldt W B.V. Door belanghebbende is ter zitting verklaard dat belanghebbende begrepen heeft dat de naheffingsaanslag aan haar is opgelegd, hoewel de tenaamstelling niet geheel juist is. Het Hof gaat daarom aan deze omissie voorbij.

V. De overwegingen omtrent het geschil

Gelet op de onder II-3 vermelde feiten en de niet weersproken stelling van de Inspecteur in zijn vertoogschrift, dat de correcties (a) en (c) gebaseerd zijn op geconstateerde verschillen tussen de debiteuren/crediteurenboeken (van waaruit de aangiften omzetbelasting werden berekend) en de geldadministratie, acht het Hof aannemelijk dat de zogenaamde verschuivingen het gevolg zijn van slordigheden en fouten in de administratie

van belanghebbende, alsmede van onvoldoende controle door de externe accountant. Gelet op deze omstandigheden, en gelet op de verhouding tussen de op aangiften teruggevraagde en de nageheven belasting en het absolute bedrag van de nageheven belasting, alsmede gelet op het onder II-4 vermelde feit, is het naar 's Hofs oordeel aan grove schuld van belanghebbende te wijten dat aanvankelijk te weinig belasting is geheven. De verhoging is mitsdien terecht opgelegd.

Gelet op voormelde feiten en omstandigheden kan de schuld van belanghebbende echter niet anders gekwalificeerd worden dan als een normaal geval van grove schuld.

Belanghebbende heeft bij zijn beroep tegen het kwijtscheldingsbesluit kennelijk mede bedoeld te stellen dat de Inspecteur gehandeld heeft in strijd met de Leidraad administratieve boeten 1971.

Naar 's Hofs oordeel heeft de Inspecteur in strijd met paragraaf 17 van deze Leidraad gehandeld door van de verhoging slechts vijfenzeventig percent kwijt te schelden terwijl die Leidraad in een normaal geval van grove schuld kwijtschelding van negentig percent voorschrijft. Belanghebbende mocht aan deze Leidraad, welke kennelijk met instemming van de voor de belastingdienst verantwoordelijke staatssecretaris is gepubliceerd, het in rechte te beschermen vertrouwen ontlenen dat de Inspecteur zich daaraan zou houden. Door dat niet te doen, heeft de Inspecteur gehandeld in strijd met een in het algemeen rechtsbewustzijn levend beginsel van behoorlijk bestuur. Het beroep is derhalve deels gegrond.

VI. De beslissing

Het Hof vernietigt de uitspraak van de Inspecteur en het daarin vervatte kwijtscheldingsbesluit; handhaaft de naheffingsaanslag met inbegrip van de verhoging van honderd percent; verleent van die verhoging een kwijtschelding van negentig percent; verstaat dat het betaalde griffierecht wordt teruggegeven, zo dit niet reeds is geschied.

Gedaan op 23 mei 1986 door de heer De Vries, Raadsheer, lid van de vijfde enkelvoudige belastingkamer, in tegenwoordigheid van de Griffier Gerrits en ondertekend door voornoemde Raadsheer en voornoemde Griffier.

Gerrits

De Vries

Van deze uitspraak is mededeling gedaan in de openbare terechtzitting van dit Hof van 27 maart 1986.

Op 10 JUNI 1986 afschrift
aangetekend verzonden aan beide
partijen.

De Griffier van het Gerechtshof
te Leeuwarden.